

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Aften

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187296333552/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Op over Kattegattets mørke Bølger
Sig Maanen hæver, fuld og blodigrød:
Som Hævnens Fakkcl flammer den. — Nu Ordet
Sin Gjerning røgtet har, nu taler Korat.

Aften.

I.

Tydskerne's Drikkelag.

Du guldglødende Vin,
Som den gavnlilde Rhin
Trylled frem af Klippens golde Stene!
Den forborgene Kraft
I din lædskende Saft
Følc Tydsklants Sønner alene.
Du skal fylde vort Bryst med vidttouende Kvad.
Du skal løfte vor Tanke til Ætherens Bad,
Du skal styrke vor Arm, naar vi mætte vort Had
Imorgen!

Du Vidundernes Hjem,
Hvor Athene sprang frem,
Klædt i Pandser, af Kronions Hjerne,
Og hvor Enheden, fød
Af Adspittelsens Skød,
Danner Livets mægtige Kjærnel

Dig indvie vi Druernes funklende Skaal.
Du var Ynglingens Drøm, Du er Mændenes Maal;
For din Ære vi svinge det krusende Staal
Imorgen!

Du Pygmæernes Slægt,
Som formasted Dig frækt
Til at sætte Kejsersønnen Grændse!
Dine lokkede Mø'r
Paa de græsgrønne Ø'r
Skulle være Bægre kredense;
Thi vort Taalmod er endt, som Du stolede paa.
Nu din blegnede Stjerne i Næ moune staa;
Den skal skjule sit Aasyn bag Bølgerne blaa
Imorgen!

2.

Den jydskes Bondes Aftensang.

Naar Tydsken sin tørstige Ganger rider
Tilvands i Viborg Sø,
Saa siger Sagnet fra gamle Tider,
At Danmarks Rige maa dø;
Men Hjælpen er næst, naar Nøden er svarest.